

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszekiewicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **B. B.**

przeciwko **Izbie Celnej we W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Izby Celnej we W. na rzecz powódki B. B. kwotę 4.396,15 zł (cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych 15/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2013r. do dnia zapłaty,

II. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka B. B. w pozwie wniesionym przeciwko Izbie Celnej we W. domagała się wypłaty środków na zagospodarowanie w kwocie 4.396,15 zł przysługujących w myśl art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. W uzasadnieniu wskazała, że zgodnie z wymienionym artykułem funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu mianowania. Powódka została mianowana na funkcjonariusza służby stałej z dniem 01 lipca 2010 r. aktem mianowania z dnia 21 czerwca 2010 r. Pismem z dnia 11 marca 2013 r. zwróciła się do strony pozwanej o wypłacenie tych środków i otrzymała odpowiedź odmowną. Wskazała, iż jej zdaniem art. 78 ww. ustawy określa, że stosunek służbowy każdego funkcjonariusza powstaje na takich samych zasadach, tj. w drodze mianowania. Artykuły 80, 99 i 101 tej ustawy określają tylko różne sytuacje osób zgłaszających się do służby, zatem akt mianowania każdego funkcjonariusza bez względu na drogę dojścia do tego mianowania ma taką samą wartość jeśli chodzi o uprawnienia osoby mianowanej do otrzymania należności wynikającej z art. 85 tej ustawy. Określa on w sposób jednoznaczny, że jedyną przesłanką otrzymania środków przez funkcjonariusza mianowanego jest akt mianowania do służby stałej.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 25 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.396,15 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie pozwu w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że w świetle art. 85 ustawy o Służbie Celnej funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu mianowania. W przypadku powódki „wejście” do służby stałej w Służbie Celnej nastąpiło w następstwie przeniesienia, jako członka korpusu służby cywilnej, w trybie art. 99 ustawy o Służbie Celnej. Przeniesienie to wywołało skutek przekształcenia się z mocy samego prawa dotychczasowego stosunku pracy w stosunek służbowy na podstawie mianowania (art. 99 ust. 7 ustawy o Służbie Celnej). Wcześniej powódka złożyła oświadczenie o przyjęciu propozycji

pełnienia służby w Służbie Celnej, określającej m.in. datę przekształcenia stosunku pracy w stosunek służbowy. Podniesione okoliczności pozwalają przyjąć, że powołanie do służby nie dokonało się „w związku z mianowaniem”, o którym mowa w art. 85 ustawy o Służbie Celnej, a jedynie wywarło skutek w postaci nawiązania stosunku służbowego na podstawie aktu mianowania. Wydany wobec powódki w dniu 21 czerwca 2010 r. akt mianowania do służby stałej miał jedynie charakter porządkowy, samo bowiem przekształcenie dotychczasowego stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania nastąpiło z mocy samego prawa. Nie jest przy tym możliwe ustalenie dnia mianowania, skoro przekształcenie stosunku zatrudnienia następuje z mocy samego prawa, a jedynie skutkiem przekształcenia jest powstanie stosunku służbowego na podstawie aktu mianowania.

W piśmie z dnia 01 sierpnia 2013 r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu o zasądzenie od pozwanego ustawowych odsetek liczonych od dnia złożenia wniosku o wypłatę świadczenia pieniężnego, tj. od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

W piśmie z dnia 16 sierpnia 2013 r. strona pozwana wskazała, że żądanie odsetek mogłoby być uzasadnione co najwyżej od dnia 22 marca 2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że B. B. była zatrudniona jako młodszy inspektor kontroli akcyzowej w Izbie Celnej we W..

Pismem z dnia 09 czerwca 2010 r. Dyrektor Izby Celnej we W. zaproponował B. B. pełnienie służby stałej w Izbie Celnej we W. na stanowisku starszego specjalisty Służby Celnej, wskazując datę 01 lipca 2010 r. jako dzień przekształcenia stosunku pracy w stosunek służbowy.

Dowód: kopia pisma z dnia 09 czerwca 2010 r. k. 20;

Pismem z dnia 17 czerwca 2010 r. B. B. wyraziła zgodę na pełnienie służby w Służbie Celnej.

Dowód: kopia pisma z dnia 17 czerwca 2010 r. k. 21;

W dniu 21 czerwca 2010 r. Dyrektor Izby Celnej we W. wydał akt mianowania, na podstawie którego mianował B. B. do służby stałej w Służbie Celnej we W. z dniem 01 lipca 2010 r.

Dowód: kopia aktu mianowania k. 3;

Bezspornym jest, że po dniu 01 lipca 2010 r. B. B. nie otrzymała środków na zagospodarowanie przewidzianych w art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Pismem z dnia 11 marca 2013 r. B. B. zwróciła się do Izby Celnej we W. o wypłatę przysługujących jej środków na zagospodarowanie. Pismem z dnia 21 marca 2013 r. Izba Celna we W. odmówiła wypłaty tych środków.

Dowód: kopie pism k. 5 i 6;

Na dzień 01 lipca 2010 r. B. B. otrzymała uposażenie w wysokości 4.396,15 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie k. 27.

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 4.396,15 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty, tytułem środków na zagospodarowanie, opierając swoje roszczenie na treści art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Zgodnie z treścią powołanego przez powódkę przepisu art. 85 ustawy o Służbie Celnej, funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu tego mianowania.

Strona pozwana, kwestionując prawo powódki do uzyskania środków pieniężnych wskazanych w treści art. 85 powołanej ustawy, stała na stanowisku, że powołanie powódki do służby nie dokonało się „w związku z mianowaniem”, o którym mowa w art. 85 ustawy o Służbie Celnej, a jedynie wywarło skutek w postaci nawiązania stosunku służbowego na podstawie aktu mianowania. Wydany wobec powódki w dniu 21 czerwca 2010 r. akt mianowania do służby stałej miał jedynie charakter porządkowy, samo bowiem przekształcenie dotychczasowego stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania nastąpiło z mocy samego prawa.

Zdaniem Sądu, nie sposób zgodzić się z powyższym stanowiskiem strony pozwanej.

Zgodnie z treścią art. 99 ust. 7 ustawy o Służbie Celnej, dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania. Już z samej treści tego przepisu wynika, iż powstanie stosunku służbowego członka korpusu służby cywilnej, w trybie przewidzianym w tym przepisie, następuje w drodze mianowania. Przepis ten wprost stanowi bowiem, że przekształcenie w stosunek służbowy następuje na podstawie aktu mianowania. Za nieuprawnione należy zatem traktować stanowisko strony pozwanej, że w tym przypadku akt mianowania ma wyłącznie charakter porządkowy.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowody nie budzi wątpliwości fakt, że powódka została funkcjonariuszem służby stałej w Służbie Celnej w trybie art. 99 ust. 7 ustawy o Służbie Celnej. Wobec powódki został wydany akt mianowania, na podstawie którego została mianowana do służby stałej w Służbie Celnej we W. z dniem 01 lipca 2010 r. Trudno tym samym uznać stanowisko strony pozwanej, iż nie można ustalić daty mianowania powódki, skoro wynika ona wprost z aktu mianowania. Tym samym, zdaniem Sądu, powódka spełniła wszystkie przesłanki wskazane w treści art. 85 ustawy o Służbie Celnej, do uzyskania wskazanych tam środków na zagospodarowanie. Na podstawie treści tego przepisu, jak również innych przepisów tej ustawy, nie sposób bowiem zróżnicować sytuacji funkcjonariuszy służby stałej w zależności od trybu powstania stosunku służbowego. Należy wręcz podkreślić, że z treści art. 145 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej wynika, iż prawo do uposażenia powstaje z dniem mianowania funkcjonariusza do służby. Z tytułu pełnienia służby funkcjonariusz otrzymuje uposażenie i inne świadczenia pieniężne określone w ustawie (ust. 2).

Z tych względów Sąd uwzględnił powództwo i zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 4.396,15 zł. Sąd uznał przy tym za zasadne roszczenie powódki o zasądzenie ustawowych odsetek od tej kwoty od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty. Zdaniem Sądu, roszczenie o wypłacenie tych środków było już bowiem wymagalne z dniem 01 lipca 2010 r., a zatem z dniem mianowania powódki do służby stałej.

Sąd nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.